

Sygn. akt V Ca 1786/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia (del.) Iwona Lizakowska-Bytof

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko (...) w K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie

z dnia 7 stycznia 2020 r., sygn. akt II C 90/19

- zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że oddala powództwo i zasądza od (...) S.A. w W. na rzecz (...) w K. kwotę 917 (dziewięćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,
- zasądza od (...) S.A. w W. na rzecz (...) w K. kwotę 550 (pięćset pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania w instancji odwoławczej.

Sygn. akt V Ca 1786/20

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 07 stycznia 2020 roku Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie zasądził od pozwanej (...) z siedzibą w K. (N.) na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 600,00 euro (sześćset euro) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 07 stycznia 2020 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 1017 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego wniósł pozwany, który zaskarżył wyrok w całości. Orzeczeniu zarzucił:

- 1) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 5 ust. 3 w zw. z motywami (14) oraz (15) Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 („Rozporządzenie”), w zw. z art. 37 oraz art. 90 Konwencji o

międzynarodowym lotnictwie cywilnym, podpisanej w C. dnia 7 grudnia 1944 r. „Konwencja Chicagowska” oraz art. 23 ust. 2 pkt 1 oraz art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze („Prawo lotnicze”) poprzez przyjęcie, że:

2) naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść orzeczenia, tj.:

a) naruszenie art. 227 k.p.c., art. 228 § 2 k.p.c. oraz art. 2351 § 2 k.p.c. w zw. z art. 243⁽²⁾ k.p.c. i art. 249 § 1 k.p.c. poprzez nieprzeprowadzenie dowodu w postaci wyciągu z elektronicznych ksiąg przedsiębiorstwa, tj. wyciągu z systemu (...), służącego Pozwanej do rejestrowania stanu operacji lotniczych oraz ostrzeżenia wydanego przez Narodową Służbę Pogodową (ang. National Weather Service), bez wydania w tej kwestii postanowienia, ze względu na to, iż zostały one sporządzone w języku angielskim z użyciem oznaczeń i skrótów powszechnie używanych w lotnictwie

b) **naruszenie art. 227 k.p.c. oraz art. 256 k.p.c.** poprzez nieprzeprowadzenie dowodu w postaci wyciągu z elektronicznych ksiąg przedsiębiorstwa, tj. wyciągu z systemu (...), służącego Pozwanej do rejestrowania stanu operacji lotniczych, oraz ostrzeżenia wydanego przez Narodową Służbę Pogodową (ang. National Weather Service), ze względu na to, iż zostały one sporządzone w języku angielskim z użyciem oznaczeń i skrótów powszechnie używanych w lotnictwie, podczas gdy Sąd I Instancji powinien był zażądać od Pozwanej złożenia dokumentów przetłumaczonych przez tłumacza przysięgłego, a Pozwana zobowiązała się złożyć tłumaczenie przysięgłe na żądanie Sądu I Instancji (pkt V uzasadnienia).

Apelujący wniósł o zmianę wyroku w pkt. I przez oddalenie powództwa w całości, ewentualnie o uchylenie wyroku w pkt. I i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania ze względu na nierozpoznanie istoty sprawy w każdym razie oraz o zmianę wyroku w pkt. II i zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanej kosztów postępowania za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna i skutkować musi zmianą zaskarżonego wyroku i oddaleniem powództwa.

W ocenie Sądu II instancji, Sąd Rejonowy nieprawidłowo ustalił stan faktyczny co skutkować musiało następczym nieprawidłowym zastosowaniem przepisów prawa materialnego i uwzględnieniem powództwa.

Dokonując ponownej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, iż wadliwie Sąd Rejonowy ustalił, iż opóźnienie lotu którego dotyczyło roszczenie nie było związane z oblodzeniem lotniska.

Strona powodowa opierała swoje roszczenie na regulacji zawartej w Rozporządzeniu (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającym wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającym rozporządzenie (EWG) nr 295/91. W myśl art. 5 ust. 1 lit. c Rozporządzenia w przypadku odwołania lotu, pasażerowie, których to odwołanie dotyczy mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego z wyjątkami przewidzianymi w tym przepisie, które nie znajdują zastosowania w niniejszej sprawie. Stosownie do art. 7 ust. 1 Rozporządzenia pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości: a) 250 EUR dla wszystkich lotów o długości do 1.500 kilometrów; b) 400 EUR dla wszystkich lotów wewnątrzspółnotowych dłuższych niż 1.500 kilometrów i wszystkich innych lotów o długości od 1.500 do 3.500 kilometrów; c) 600 EUR dla wszystkich innych lotów niż loty określone w lit. a) lub b). Przy określaniu odległości, podstawą jest ostatni cel lotu, do którego przybycie pasażera nastąpi po czasie planowego przylotu na skutek opóźnienia spowodowanego odmową przyjęcia na pokład lub odwołaniem lotu.

Mając na względzie utrwaloną linię orzecniczą Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej Sąd odwoławczy zważył, że powołane przepisy Rozporządzenia nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że do celów stosowania prawa do odszkodowania, pasażerów opóźnionych lotów należy traktować jak pasażerów odwołanych lotów oraz że mogą oni powoływać się na prawo do odszkodowania przewidziane w art. 7 tego Rozporządzenia, jeżeli z powodu w/w lotów poniosą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, tzn. jeżeli przybędą do ich miejsca docelowego co

najmniej trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu. Niemniej, takie opóźnienie nie rodzi po stronie pasażerów prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowieść, że odwołanie lub duże opóźnienie lotu było spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków, to jest okoliczności, które pozostają poza zakresem skutecznej kontroli przewoźnika lotniczego (zob. ETS w wyroku z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawach połączonych C-402/07 i C 432/07).

Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że pozwany składając do akt sprawy dokumenty w postaci wyciągu z systemu (...), służącego Pozwanej do rejestrowania stanu operacji lotniczych oraz ostrzeżenia wydanego przez Narodową Służbę Pogodową (ang. National Weather Service), wykazał, iż doszło opóźnienie lotu było następstwem warunków atmosferycznych oraz że pozwany nie miał możliwości podjęcia środków, które zniwelowałyby opóźnienie lotu.

Odnosnie argumentacji Sądu I instancji, iż dokumenty te zostały przedłożone bez uprzedniego przetłumaczenia na język polski to Sąd Okręgowy wskazuje, iż treść tych dokumentów jest na tyle jasna i czytelna, iż nie wymaga ona tłumaczenia. Gdyby jednak Sąd I instancji potrzebę taką widział, to winien zobowiązać stronę pozwaną do złożenia tłumaczenia dokumentów na język polski, czego jednak nie uczynił.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 §1 k.p.c., zmienił zaskarżony wyrok i oddalił powództwo oraz zmienił rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w I instancji. O kosztach postępowania zarówno przed Sądem I instancji jak i w instancji odwoławczej Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.